

באנו לרמות- שיר משנים ראשונות / דפנה מאור

1. שבת בבוקר, יום נעים,

יושבים באוטו ונוסעים.

לאן נוסעים? לראות מושב.

באופנה רמות עכשיו.

5. לא קל להיות מועמדים,

שנה אחת הם נחמדים-

עובדים קשה, אומרים שלום,

עד שה"קלפי" בא פתאום.

האיש הולך ראשון

ו לה לה לה לה לה לה

האיש עובד ראשון, האישה בהריון,

הבן הבכור בפעוטון והקטנה בטיולון, ו לה לה לה לה לה

2. לוועדת קליטה הולכים,

על כוס קפה משוחחים,

"החקלאות הייתה חלום

של שנינו- אז, וגם היום".

6. נוסעים בננות, גן ירק,

כבר לא שמים על אף אחד.

עכשיו עובדים כי זה נחוץ-

ומחפשים גם ג'וב בחוץ.

האיש הולך ראשון, האישה קצת בלי רצון,

ו לה לה לה לה לה לה

האיש נשבר ראשון, לאישה יש כשרון,

התינוק כבר בטעון, הילדה בפעוטון,

הבכור אינו רוצה לישון ו לה לה לה לה לה לה

3. לפעמים שולחים מכתב,

באים לראות את המושב.

עד שמגיע יום נפלא-

של ועדת הקבלה.

7. חלפה שנה ועוד שנה,

לאיש יש כרס לא קטנה,

בחוגים אשתו לומדת-

וגם הווילה כבר עומדת.

האיש הולך ראשון, האישה בהריון,

ו לה לה לה לה לה לה

האיש הולך לישון, האישה בניקיון, הילדה בטלפון,

השרקיה בחלון, הכלבים חורצים לשון ו לה לה לה לה לה

4. בלב רועד וקול נשבר,

יושבים מול נבחרי הכפר.

אם מתחרטים או אם רוצים-

הם מגיעים עם חפצים.

האיש הולך ראשון, שוב האישה בהריון,

הבן הבכור בטיולון ו לה לה לה לה לה

היינו המשפחה האחרונה שהצטרפה ל"שכונת הדיר". שבעה בתים היו מאוכלסים-

ובדצמבר 1974 נכנסנו לבית השמיני. בשבוע הראשון לחיינו כ"מועמדים" במושב הזמינו אותנו, חברי השכונה הוותיקים לסעודה. התפריט: המון זרזירים, חלקם היו צלויים ובצבע חום. חלקם עשויים בקארי וצבעם צהוב. כל העופות האלה, לאחר מריטה וניקוי היו ממש פיצפונים.

את הארוחה הכינו נחי וג'יי. היינו חמישה עשר: דליה ותלי, רז (בעידן הרווקות), בתי ונחי, זהר וג'יי, מיקי וטוני, נעמי ועמרי, מיכל ויעקובלה, ואנחנו, החדשים, דוד ואני.

הארוחה הייתה טעימה ומעניינת. לא כל יום מכרסמים זרזירים. אכלנו המון- כי בשביל להרגיש מנה-עוף צריך בערך 18 ציפורים. החברה הייתה שמחה ונעימה. הרגשנו שהתקבלנו לשכונה באווירה נהדרת.

לפעמים אני תוהה היכן היו הילדים? התרוצצו באותם ימים בין הבתים גיא ואסף, עדי, לי שר (של זהר וג'יי) ואורי ודני. הם כנראה הבינו שאין מה לחכות ל"בייבי-סיטר" ולכן הלכו לישון.

זיכרון טעים ונעים מהשבוע הראשון.

דפנה מאור.

